

מסורת הש"ס

6 וי"ל ע"י מלכות... 7 וי"ל ע"י מלכות... 8 וי"ל ע"י מלכות... 9 וי"ל ע"י מלכות... 10 וי"ל ע"י מלכות... 11 וי"ל ע"י מלכות... 12 וי"ל ע"י מלכות... 13 וי"ל ע"י מלכות... 14 וי"ל ע"י מלכות... 15 וי"ל ע"י מלכות... 16 וי"ל ע"י מלכות... 17 וי"ל ע"י מלכות... 18 וי"ל ע"י מלכות... 19 וי"ל ע"י מלכות... 20 וי"ל ע"י מלכות... 21 וי"ל ע"י מלכות... 22 וי"ל ע"י מלכות... 23 וי"ל ע"י מלכות... 24 וי"ל ע"י מלכות... 25 וי"ל ע"י מלכות... 26 וי"ל ע"י מלכות... 27 וי"ל ע"י מלכות... 28 וי"ל ע"י מלכות... 29 וי"ל ע"י מלכות... 30 וי"ל ע"י מלכות... 31 וי"ל ע"י מלכות... 32 וי"ל ע"י מלכות... 33 וי"ל ע"י מלכות... 34 וי"ל ע"י מלכות... 35 וי"ל ע"י מלכות... 36 וי"ל ע"י מלכות... 37 וי"ל ע"י מלכות... 38 וי"ל ע"י מלכות... 39 וי"ל ע"י מלכות... 40 וי"ל ע"י מלכות... 41 וי"ל ע"י מלכות... 42 וי"ל ע"י מלכות... 43 וי"ל ע"י מלכות... 44 וי"ל ע"י מלכות... 45 וי"ל ע"י מלכות... 46 וי"ל ע"י מלכות... 47 וי"ל ע"י מלכות... 48 וי"ל ע"י מלכות... 49 וי"ל ע"י מלכות... 50 וי"ל ע"י מלכות... 51 וי"ל ע"י מלכות... 52 וי"ל ע"י מלכות... 53 וי"ל ע"י מלכות... 54 וי"ל ע"י מלכות... 55 וי"ל ע"י מלכות... 56 וי"ל ע"י מלכות... 57 וי"ל ע"י מלכות... 58 וי"ל ע"י מלכות... 59 וי"ל ע"י מלכות... 60 וי"ל ע"י מלכות... 61 וי"ל ע"י מלכות... 62 וי"ל ע"י מלכות... 63 וי"ל ע"י מלכות... 64 וי"ל ע"י מלכות... 65 וי"ל ע"י מלכות... 66 וי"ל ע"י מלכות... 67 וי"ל ע"י מלכות... 68 וי"ל ע"י מלכות... 69 וי"ל ע"י מלכות... 70 וי"ל ע"י מלכות... 71 וי"ל ע"י מלכות... 72 וי"ל ע"י מלכות... 73 וי"ל ע"י מלכות... 74 וי"ל ע"י מלכות... 75 וי"ל ע"י מלכות... 76 וי"ל ע"י מלכות... 77 וי"ל ע"י מלכות... 78 וי"ל ע"י מלכות... 79 וי"ל ע"י מלכות... 80 וי"ל ע"י מלכות... 81 וי"ל ע"י מלכות... 82 וי"ל ע"י מלכות... 83 וי"ל ע"י מלכות... 84 וי"ל ע"י מלכות... 85 וי"ל ע"י מלכות... 86 וי"ל ע"י מלכות... 87 וי"ל ע"י מלכות... 88 וי"ל ע"י מלכות... 89 וי"ל ע"י מלכות... 90 וי"ל ע"י מלכות... 91 וי"ל ע"י מלכות... 92 וי"ל ע"י מלכות... 93 וי"ל ע"י מלכות... 94 וי"ל ע"י מלכות... 95 וי"ל ע"י מלכות... 96 וי"ל ע"י מלכות... 97 וי"ל ע"י מלכות... 98 וי"ל ע"י מלכות... 99 וי"ל ע"י מלכות... 100 וי"ל ע"י מלכות...

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

ד.

עין משפט
נר מצוה

לוד ואונו וגיא הפרשים. מערי בנימין היו כדמכיו וזני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה את לוד ואת אונו וגו' ובספר דברי הימים (מ) מיהסו על שבת בנימין. ובמרח גמיר לה רבי יהושע בן לוי מרביה דמוקפות חומה מימות יהושע בן נון בן וכתמי דערכין (ט) מן תרמי מינייהו דקא מני לוד ואונו אלל ערי חומה שאין טבנות אלל מימות יהושע בן נון ולפי שחומותיהן נראות חדשות כדמרינן לקמן שנפלו והחוקקן היוקק ר' יהושע בן לוי להעיד שבכלל מוקפות חומה הן לקרות מגילה כ"טו': ויחוק אסא. אינו בכל המקרא אבל מקרא אחר כתיב ויבן ערים יבודה. וא"ע דהכי לאו מיהודה עניה ומבנימין היו מלכי יהודה מושלים על בנימין ומנינו באסא שאף ערי בנימין חוק דכתיב (ד"ה ב טו) וישאו את אבני הרמה ואת עליה אשר בנה עמא ויבן צבס את גבע ואת המלטה והן ערי בנימין כדמכיו בספר יהושע (י) זימי פילגש צבטטה. שהמרינו ישראל את בנימין ואת עריו כדמכיו גם כל הערים הגמלאות שלנו באש (מפטים ט) ספלינהו. החזיק את דבקהו. ודומה לו צינמות (דף כג.) עוס ולא משפן שפין ולא כנניה: דיקא נמי גרס: שאף גזר המן להשמד להרוג ולאכזב מנער ועד זקן טף ונשים וגו' (ט) זואלין ודורשין. מעמידין תורגמן לפני המכס לדרוש אגרת פורים כרבים: משום דרבה דגזר לקמן (ב) בקריאת מגילה שמה יעבידנה ארבע אמות נרשות הרבים אף כלאו גזרו דרשה אטו קרייה: ולטובה ביום. וזכר לנש שהיו זועקין זימי זרתן יום ויליה: אקרא. כזממור למנצח על אילת השחר הוא שנאמר על אסתר כדמרינן נמסכת יומא (דף טג.) למה נמשלה אסתר כאלילת כ' סבור מינה. נמי הישיבה ששמעו שמועה זו בלתי' ולשנותה ביום היו סבורין דהיא ולשנותה לשון שונה משנה הוא: למימי מתיסין דידה. מרשפא דא וחסניה. אסיים פרשה

לוד ואונו וגיא הפרשים. מערי בנימין היו כדמכיו וזני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה את לוד ואת אונו וגו' ובספר דברי הימים (מ) מיהסו על שבת בנימין. ובמרח גמיר לה רבי יהושע בן לוי מרביה דמוקפות חומה מימות יהושע בן נון בן וכתמי דערכין (ט) מן תרמי מינייהו דקא מני לוד ואונו אלל ערי חומה שאין טבנות אלל מימות יהושע בן נון ולפי שחומותיהן נראות חדשות כדמרינן לקמן שנפלו והחוקקן היוקק ר' יהושע בן לוי להעיד שבכלל מוקפות חומה הן לקרות מגילה כ"טו': ויחוק אסא. אינו בכל המקרא אבל מקרא אחר כתיב ויבן ערים יבודה. וא"ע דהכי לאו מיהודה עניה ומבנימין היו מלכי יהודה מושלים על בנימין ומנינו באסא שאף ערי בנימין חוק דכתיב (ד"ה ב טו) וישאו את אבני הרמה ואת עליה אשר בנה עמא ויבן צבס את גבע ואת המלטה והן ערי בנימין כדמכיו בספר יהושע (י) זימי פילגש צבטטה. שהמרינו ישראל את בנימין ואת עריו כדמכיו גם כל הערים הגמלאות שלנו באש (מפטים ט) ספלינהו. החזיק את דבקהו. ודומה לו צינמות (דף כג.) עוס ולא משפן שפין ולא כנניה: דיקא נמי גרס: שאף גזר המן להשמד להרוג ולאכזב מנער ועד זקן טף ונשים וגו' (ט) זואלין ודורשין. מעמידין תורגמן לפני המכס לדרוש אגרת פורים כרבים: משום דרבה דגזר לקמן (ב) בקריאת מגילה שמה יעבידנה ארבע אמות נרשות הרבים אף כלאו גזרו דרשה אטו קרייה: ולטובה ביום. וזכר לנש שהיו זועקין זימי זרתן יום ויליה: אקרא. כזממור למנצח על אילת השחר הוא שנאמר על אסתר כדמרינן נמסכת יומא (דף טג.) למה נמשלה אסתר כאלילת כ' סבור מינה. נמי הישיבה ששמעו שמועה זו בלתי' ולשנותה ביום היו סבורין דהיא ולשנותה לשון שונה משנה הוא: למימי מתיסין דידה. מרשפא דא וחסניה. אסיים פרשה

רבינו חננאל

לוד ואונו וגיא הפרשים. מערי בנימין היו כדמכיו וזני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה את לוד ואת אונו וגו' ובספר דברי הימים (מ) מיהסו על שבת בנימין. ובמרח גמיר לה רבי יהושע בן לוי מרביה דמוקפות חומה מימות יהושע בן נון בן וכתמי דערכין (ט) מן תרמי מינייהו דקא מני לוד ואונו אלל ערי חומה שאין טבנות אלל מימות יהושע בן נון ולפי שחומותיהן נראות חדשות כדמרינן לקמן שנפלו והחוקקן היוקק ר' יהושע בן לוי להעיד שבכלל מוקפות חומה הן לקרות מגילה כ"טו': ויחוק אסא. אינו בכל המקרא אבל מקרא אחר כתיב ויבן ערים יבודה. וא"ע דהכי לאו מיהודה עניה ומבנימין היו מלכי יהודה מושלים על בנימין ומנינו באסא שאף ערי בנימין חוק דכתיב (ד"ה ב טו) וישאו את אבני הרמה ואת עליה אשר בנה עמא ויבן צבס את גבע ואת המלטה והן ערי בנימין כדמכיו בספר יהושע (י) זימי פילגש צבטטה. שהמרינו ישראל את בנימין ואת עריו כדמכיו גם כל הערים הגמלאות שלנו באש (מפטים ט) ספלינהו. החזיק את דבקהו. ודומה לו צינמות (דף כג.) עוס ולא משפן שפין ולא כנניה: דיקא נמי גרס: שאף גזר המן להשמד להרוג ולאכזב מנער ועד זקן טף ונשים וגו' (ט) זואלין ודורשין. מעמידין תורגמן לפני המכס לדרוש אגרת פורים כרבים: משום דרבה דגזר לקמן (ב) בקריאת מגילה שמה יעבידנה ארבע אמות נרשות הרבים אף כלאו גזרו דרשה אטו קרייה: ולטובה ביום. וזכר לנש שהיו זועקין זימי זרתן יום ויליה: אקרא. כזממור למנצח על אילת השחר הוא שנאמר על אסתר כדמרינן נמסכת יומא (דף טג.) למה נמשלה אסתר כאלילת כ' סבור מינה. נמי הישיבה ששמעו שמועה זו בלתי' ולשנותה ביום היו סבורין דהיא ולשנותה לשון שונה משנה הוא: למימי מתיסין דידה. מרשפא דא וחסניה. אסיים פרשה

נשים הייבות במקרא מנייה.

מוציאות את החרים ידו חונתן מלל קאמר לשמע מגילה והכי נמי משמע דערין (דף ב: וס) דקאמר הכל כשרים לקרא את המגילה ומסיק הכל כשרים לאמרי ממי ומשני לאמרי נשים משמע להוציא אפילו אנשים וקשה דהא כזממור (ט) חני דבידי דטומטום אין מוציא לא את מינו ולא שאין מינו ולאנדורגוט מוציא את מינו ואין מוציא אשה שאין מינו ופשיטא דלא עדיפא אשה מאנדורגוט וכן פסקו ה"ג דאשה מוציאה מינה אבל לא אנשים וי"ל דסלקא דעתך דלא יועיל קריאתן אפילו להוציא הנשים קמ"ל דחייבין אודכל חייבין בשמיעה עבדים נשים וקטנים: שאף הן היו באותו הגם. פירש רש"י שערך הגם היה על ידן כפורים על ידי אסתר כמטובה על ידי יהודים כספק שמכות דקמיות שצואתו הדור נגאלו וקשה דלשון שאף הן משמע שהן טפלות ולפירושו היה לו לומר שהן נכר נראה לי שאף הן היו כספק להשמד ולהרוג וכן כספת שהיו משעבדות לפרעה כמאריס וכן כמטובה הגזירה היטה מאלד עליהן. גבי משה יש מקשה למה לי היקשא אודכל שיטו ככל מאלכ ממך ימנו כקום אכיל מלה חיפוק ליה מטעם שהן היו כנאותו הגם וי"ל דמשום האי טעמא לא מחייבא אלל מדרבנן אי לאו מהיקשא ורבינו יוסף איש ירושלים חרין דסלקא דעתך למיפטרנה מגזירה שזו דמ"ו דגה הסוכות כדפי' פרק אלו עובדין (פסחים מג: ד"ה סלקא א) פסק וזמור על הנסים כמפלה וכהודאה יש שאין אומרים כשם לפי שאמרו הכמנים (ברכות לה.) ועולם לא ישאל אדם זכרו לא בג' ברכות אחרות וטעות הוא שהרי האי טעמא לא היה אלל למתפלל בלשון יחיד אבל

לוד ואונו וגיא הפרשים. מערי בנימין היו כדמכיו וזני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה את לוד ואת אונו וגו' ובספר דברי הימים (מ) מיהסו על שבת בנימין. ובמרח גמיר לה רבי יהושע בן לוי מרביה דמוקפות חומה מימות יהושע בן נון בן וכתמי דערכין (ט) מן תרמי מינייהו דקא מני לוד ואונו אלל ערי חומה שאין טבנות אלל מימות יהושע בן נון ולפי שחומותיהן נראות חדשות כדמרינן לקמן שנפלו והחוקקן היוקק ר' יהושע בן לוי להעיד שבכלל מוקפות חומה הן לקרות מגילה כ"טו': ויחוק אסא. אינו בכל המקרא אבל מקרא אחר כתיב ויבן ערים יבודה. וא"ע דהכי לאו מיהודה עניה ומבנימין היו מלכי יהודה מושלים על בנימין ומנינו באסא שאף ערי בנימין חוק דכתיב (ד"ה ב טו) וישאו את אבני הרמה ואת עליה אשר בנה עמא ויבן צבס את גבע ואת המלטה והן ערי בנימין כדמכיו בספר יהושע (י) זימי פילגש צבטטה. שהמרינו ישראל את בנימין ואת עריו כדמכיו גם כל הערים הגמלאות שלנו באש (מפטים ט) ספלינהו. החזיק את דבקהו. ודומה לו צינמות (דף כג.) עוס ולא משפן שפין ולא כנניה: דיקא נמי גרס: שאף גזר המן להשמד להרוג ולאכזב מנער ועד זקן טף ונשים וגו' (ט) זואלין ודורשין. מעמידין תורגמן לפני המכס לדרוש אגרת פורים כרבים: משום דרבה דגזר לקמן (ב) בקריאת מגילה שמה יעבידנה ארבע אמות נרשות הרבים אף כלאו גזרו דרשה אטו קרייה: ולטובה ביום. וזכר לנש שהיו זועקין זימי זרתן יום ויליה: אקרא. כזממור למנצח על אילת השחר הוא שנאמר על אסתר כדמרינן נמסכת יומא (דף טג.) למה נמשלה אסתר כאלילת כ' סבור מינה. נמי הישיבה ששמעו שמועה זו בלתי' ולשנותה ביום היו סבורין דהיא ולשנותה לשון שונה משנה הוא: למימי מתיסין דידה. מרשפא דא וחסניה. אסיים פרשה

לוד ואונו וגיא הפרשים. מערי בנימין היו כדמכיו וזני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה את לוד ואת אונו וגו' ובספר דברי הימים (מ) מיהסו על שבת בנימין. ובמרח גמיר לה רבי יהושע בן לוי מרביה דמוקפות חומה מימות יהושע בן נון בן וכתמי דערכין (ט) מן תרמי מינייהו דקא מני לוד ואונו אלל ערי חומה שאין טבנות אלל מימות יהושע בן נון ולפי שחומותיהן נראות חדשות כדמרינן לקמן שנפלו והחוקקן היוקק ר' יהושע בן לוי להעיד שבכלל מוקפות חומה הן לקרות מגילה כ"טו': ויחוק אסא. אינו בכל המקרא אבל מקרא אחר כתיב ויבן ערים יבודה. וא"ע דהכי לאו מיהודה עניה ומבנימין היו מלכי יהודה מושלים על בנימין ומנינו באסא שאף ערי בנימין חוק דכתיב (ד"ה ב טו) וישאו את אבני הרמה ואת עליה אשר בנה עמא ויבן צבס את גבע ואת המלטה והן ערי בנימין כדמכיו בספר יהושע (י) זימי פילגש צבטטה. שהמרינו ישראל את בנימין ואת עריו כדמכיו גם כל הערים הגמלאות שלנו באש (מפטים ט) ספלינהו. החזיק את דבקהו. ודומה לו צינמות (דף כג.) עוס ולא משפן שפין ולא כנניה: דיקא נמי גרס: שאף גזר המן להשמד להרוג ולאכזב מנער ועד זקן טף ונשים וגו' (ט) זואלין ודורשין. מעמידין תורגמן לפני המכס לדרוש אגרת פורים כרבים: משום דרבה דגזר לקמן (ב) בקריאת מגילה שמה יעבידנה ארבע אמות נרשות הרבים אף כלאו גזרו דרשה אטו קרייה: ולטובה ביום. וזכר לנש שהיו זועקין זימי זרתן יום ויליה: אקרא. כזממור למנצח על אילת השחר הוא שנאמר על אסתר כדמרינן נמסכת יומא (דף טג.) למה נמשלה אסתר כאלילת כ' סבור מינה. נמי הישיבה ששמעו שמועה זו בלתי' ולשנותה ביום היו סבורין דהיא ולשנותה לשון שונה משנה הוא: למימי מתיסין דידה. מרשפא דא וחסניה. אסיים פרשה

לוד ואונו וגיא הפרשים מוקפות חומה מימות יהושע בן נון הווי והני יהושע בנגדי והא אלפעל בנגדי דכתיב [ו] בני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה את אונו ואת לוד ובנותיה ולמעמד (ט) אסא בנגדי דכתיב [ו] בן ר' אלעזר הני מוקפות חומה מימות יהושע בן נון הווי חרוב בימי פילגש בגבעה ואתא אלפעל בנגדי הדור אינפול אתא אסא שפצינהו דיקא נמי דכתיב [ו] ואמר ליהודה נבנה את הערים האלה מכלל דערים הווי מעיקרא ש"מ [ו] ואריב"ל אינשים חייבות במקרא מגילה [ו] שאף הן היו באותו הגם ואמר רבי יהושע בן לוי [ו] פורים שחל להיות בשבת שואלין ודורשין בענינו של יום מאי אריא פורים אפילו [ו] נמי דתניא [ו] משה תיקן להם לישאל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח כפסח הלכות עצרת בעצרת והלכות חג בחג פורים איצטריבא [ו] ואריב"ל ריחב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום שנאמר [ו] אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי סבור מינה למקרייה בליליא ולמיתנא מתניתין דידה בימא אמר להו רבי ירמיה לרדינו מיפרשא לי מיניה דרבי חייא בר אבא כדני דאמרי אינשי אעבור פרשתא דא ואתנייה איתמר נמי אמר רבי חלבו אמר עולא ביראה [ו] חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום שנאמר [ו] למען זומרך כבוד ולא ידום ה' אלהי לעולם אודך: אלא שהכפרים מקרימין ליום הכניסה: א"ר חנינא כמבים הקילו על הכפרים להיות מקרימין ליום הכניסה [ו] כרי שיספקו מים ומוזן לאחיהם שבכרין למיכרא

לוד ואונו וגיא הפרשים. מערי בנימין היו כדמכיו וזני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה את לוד ואת אונו וגו' ובספר דברי הימים (מ) מיהסו על שבת בנימין. ובמרח גמיר לה רבי יהושע בן לוי מרביה דמוקפות חומה מימות יהושע בן נון בן וכתמי דערכין (ט) מן תרמי מינייהו דקא מני לוד ואונו אלל ערי חומה שאין טבנות אלל מימות יהושע בן נון ולפי שחומותיהן נראות חדשות כדמרינן לקמן שנפלו והחוקקן היוקק ר' יהושע בן לוי להעיד שבכלל מוקפות חומה הן לקרות מגילה כ"טו': ויחוק אסא. אינו בכל המקרא אבל מקרא אחר כתיב ויבן ערים יבודה. וא"ע דהכי לאו מיהודה עניה ומבנימין היו מלכי יהודה מושלים על בנימין ומנינו באסא שאף ערי בנימין חוק דכתיב (ד"ה ב טו) וישאו את אבני הרמה ואת עליה אשר בנה עמא ויבן צבס את גבע ואת המלטה והן ערי בנימין כדמכיו בספר יהושע (י) זימי פילגש צבטטה. שהמרינו ישראל את בנימין ואת עריו כדמכיו גם כל הערים הגמלאות שלנו באש (מפטים ט) ספלינהו. החזיק את דבקהו. ודומה לו צינמות (דף כג.) עוס ולא משפן שפין ולא כנניה: דיקא נמי גרס: שאף גזר המן להשמד להרוג ולאכזב מנער ועד זקן טף ונשים וגו' (ט) זואלין ודורשין. מעמידין תורגמן לפני המכס לדרוש אגרת פורים כרבים: משום דרבה דגזר לקמן (ב) בקריאת מגילה שמה יעבידנה ארבע אמות נרשות הרבים אף כלאו גזרו דרשה אטו קרייה: ולטובה ביום. וזכר לנש שהיו זועקין זימי זרתן יום ויליה: אקרא. כזממור למנצח על אילת השחר הוא שנאמר על אסתר כדמרינן נמסכת יומא (דף טג.) למה נמשלה אסתר כאלילת כ' סבור מינה. נמי הישיבה ששמעו שמועה זו בלתי' ולשנותה ביום היו סבורין דהיא ולשנותה לשון שונה משנה הוא: למימי מתיסין דידה. מרשפא דא וחסניה. אסיים פרשה

לוד ואונו וגיא הפרשים. מערי בנימין היו כדמכיו וזני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה את לוד ואת אונו וגו' ובספר דברי הימים (מ) מיהסו על שבת בנימין. ובמרח גמיר לה רבי יהושע בן לוי מרביה דמוקפות חומה מימות יהושע בן נון בן וכתמי דערכין (ט) מן תרמי מינייהו דקא מני לוד ואונו אלל ערי חומה שאין טבנות אלל מימות יהושע בן נון ולפי שחומותיהן נראות חדשות כדמרינן לקמן שנפלו והחוקקן היוקק ר' יהושע בן לוי להעיד שבכלל מוקפות חומה הן לקרות מגילה כ"טו': ויחוק אסא. אינו בכל המקרא אבל מקרא אחר כתיב ויבן ערים יבודה. וא"ע דהכי לאו מיהודה עניה ומבנימין היו מלכי יהודה מושלים על בנימין ומנינו באסא שאף ערי בנימין חוק דכתיב (ד"ה ב טו) וישאו את אבני הרמה ואת עליה אשר בנה עמא ויבן צבס את גבע ואת המלטה והן ערי בנימין כדמכיו בספר יהושע (י) זימי פילגש צבטטה. שהמרינו ישראל את בנימין ואת עריו כדמכיו גם כל הערים הגמלאות שלנו באש (מפטים ט) ספלינהו. החזיק את דבקהו. ודומה לו צינמות (דף כג.) עוס ולא משפן שפין ולא כנניה: דיקא נמי גרס: שאף גזר המן להשמד להרוג ולאכזב מנער ועד זקן טף ונשים וגו' (ט) זואלין ודורשין. מעמידין תורגמן לפני המכס לדרוש אגרת פורים כרבים: משום דרבה דגזר לקמן (ב) בקריאת מגילה שמה יעבידנה ארבע אמות נרשות הרבים אף כלאו גזרו דרשה אטו קרייה: ולטובה ביום. וזכר לנש שהיו זועקין זימי זרתן יום ויליה: אקרא. כזממור למנצח על אילת השחר הוא שנאמר על אסתר כדמרינן נמסכת יומא (דף טג.) למה נמשלה אסתר כאלילת כ' סבור מינה. נמי הישיבה ששמעו שמועה זו בלתי' ולשנותה ביום היו סבורין דהיא ולשנותה לשון שונה משנה הוא: למימי מתיסין דידה. מרשפא דא וחסניה. אסיים פרשה

תורה אור השלם

- 1. וזני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה את אונו ואת לוד ובנותיה: רבי הימים א ח יב
- 2. ויבן עיר מצודה: בירודה ב' שקטה ארצין ואין עמו מלחמה כשנים והאלה ב' דרין י' ל' רבי הימים ב י ד ה
- 3. ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה מכלל דערים האלה נבנה חומה ומגדלים דליתין וברוחים עזרו הארץ לפניו כי דרשנו את י' אלהינו דרשנו ונחן עליו כמובן חגג ורצונו:
- 4. רבי הימים ב י ד ה
- 5. אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: תהלים כב ג
- 6. למען זומרך כבוד ולא ידום ה' אלהי לעולם אודך: תהלים כג ג

גליון הש"ס

תוס' ר"ה נשים וכו' וכו' פסקו ה"ג ע"י סוסה דף לה ע"ה תוס' ד"ה כממ: שם ר"ה אשכ ב"י משום דכתיב ב"י שפלה לעבור כובדי. ע"י לקמן דף טו ע"ב ויזמא ד' ע"י ע"ה י"ג:

הגהות הב"ח

(א) נמי ולעמיקן הא אשכ וכו' אשכ ליהודה אלא אמר ר' אלעזר:

מוקף רש"י

שאף הן היו באותו הגם. משום דעל ידי אסתר נגאלו (פסחים קמ:.) כדי שיספקו מים ומזון. שיהי פטוס ביום פורים הלפיקו לרבי שמעון פורים לפני העיריות (ש"ע ב.)